

EDWARD HIGGINS
Kindral

Spetsiaalne fond

WILLIAM BOOTH
Asutaja

ENSV
Riiklik Avalik
Reamatukogu

KARL JOHANSON
Juhataja Eestis ja Lätis

2431

No 4

Rahvusvaheline pääkorter
101 Queen Victoria Street London

November 1929

Rahvuslik pääkorter
Matīsa iela Nr. 11/13 krt. 6 Rīga
Telegr. adr.: Pestīšanas Rīga. Tel. 91950

Hind
15 senti

Surm ei muuda seisukorda.

Mees pildil on üks neist inimestest, kes mõtle-
vad, et surm kord muudab nende külgepuutumist
patu vastu. Nemad mõtlevad, et surm kord neid
vabastab patukoormast, see on, et surm täidab
Kristuse aset, et surm on inimese lepitamise abi-
nõu Jumala ees. Kord saavad armutult petetud need
(Järg 2. lhk.)

(Algus 1 lhk.)

inimesed, kes surmast ootavad seda, mida nad võisid oodata ainult Kristuselt. Piibel selle küsimuse päale kõneleb selget keelt. Inimesi, kes mõtleavad kõige muu üle, kuid ei mõtle hinge päästmisele, vabastamisele patukoormast, püha raamat kutsuib neid rumalateks. Piibel ütleb, et on veel armuaeg ja et inimese peab seda tarvitama: „Täna, kui teie Tema häält kuulete, siis ärge tehke eneste südameid mitte kõvaks,“ ja ka: „Vaata, nüüd on armas aeg; vaata, nüüd on õnnistuse päev“.

Meie päevil võime kuulla ekslikke vaateid, et säälpool hauda on kergem võimalus vastu võtta päästmist kui siin maa pääl elades. Teiste sõnadega: kanna oma patukoormat nii kaua kui iganes võimalik; ehk, ära otsi endale kindlat alust ja rahulda end ilmaaegse lootusega. Et sa juba täna võiksid leida päästmist ja täielikku kindlust! Inimesed, kes ütlevad, et jumalakartmata surmutel tuhandeaastases rahuriigis tuleb võimalus vastu võtta päästmist, on inimsoo petjad, sest Jumala sõna ütleb nii selgesti, et nemad tõusevad üles pärast tuhandeaastast rahuriiki ja astuvad kohtu ette. (Joh. ilm. r. 20:5). Millal siis veel tuleb nende armas aeg, kui need otsivad päästmist? Missugused eksitajad!

Mitte ainuüksi jumalakartmatute hulgas ootavad päale surma, vaid on olemas ka usklikke, kes surmast ootavad pühitsust, puhast südant, sest nemad teavad, et teistsi „ükski ei või Issandat näha“. Ka need ristiniimesed loodavad, et surm teeb seda, mida võib teha ainult ja ükski Jeesuse Kristuse veri, see on, pesta kõigist pattudest, sest 1. Joan. 1:7 on öeldud: „Jeesuse Kristuse, Jumala Poja veri teeb meid puhtaks kõigest pattust“. Kõik tõeliselt uuestisündinud ristiniimesed teavad hästi, et midagi roojast ei pääse taeva, ja cmeti hoiaivad veel mõnest patust kinni, ei taha seda maha jätta, ja siis hakkavad rääkima, et loodavad mõne muu vabastaja päale, ja ei otsi jõudu Jeesuse verest.

Ei ole Jumala tahtmine, et tulles taevasse meie lõpuks saame lahti kõigest patust ja et siis alles saame puhta südametunnistuse. See on võimalik ka juba siin. Puhtus ja võit on tõeliselt ristiniimese normaalne seisukord; 1. Joan. r. 2:1 öeldakse: „Seda kirjutajana mina teile, et teie mitte ei pea pattu tegema, ja kui keegi...“ ehk Room. 8:2 Paulus hüüab: „Elu vaimu käsk Kristuse Jeesuse sees on mind patu ja surma käsust lahti teinud.“ Kas Joan. ilm. r. iga kiri ei lõpe sõnadega „See, kes võidab“,

Kannatuse ilu.

Kuigi näib, nagu muudaks kannatus kõik inetuks ja kurvaks, ei tohi meie siiski unustada häid külg, mis on kannatusel. Kannatus õnnitleb sageli inimest ja teeb teda kannatlikuks ning mõistlikuks. Vaevalt usuksime, et kannatus teeb ilusaks, kui meil selleks poleks tarvilisi näiteid. Nagu meile väärtuslik varandus, pärlid on kättesaadavad alles austri kannatus ja surma läbi, nii võib inimene tunda ligimesearmastust ja õieti mõta teiste inimeste häda alles siis, kui ta ise on käinud läbi kannatuste ja läbi teinud valusid.

Nii mõnigi hing on tulnud Jeesuse juure, kuna Issand saatis talle kannatuse ja kiusatuse. Kui sageli oleme õppinud hindama truid sõpru ja mõistnud nende ohverdavat armastust alles siis, kui nad surma läbi on meilt võetud ja meie seisame leinates nende haju juures! „Käige Issanda Jeesuse järel, et meie kord jälle võiksime näha taevast,“ nii on paluvalt sosistanud mõnigi jumalalaps surmavoodil oma lähematele sugulastele, kes nuttes ja leinates seisavad voodi ümber. Ja nii mõnigi mees ja naine pole suutnud eemale lükata viimast soovi armsamat inimeselt, kes neil maailmas olnud. Nad otsisid Jeesust ja jälgisid teda tõsiste kristlastena.

Kahtlemata on kõigist kalliskividest teemant kõige ilusam ja väärtuslikum. Kuid ta võis tekkida alles koledate maakihhi pöörlemiste ja hiigla surve läbi. Võimsad tulised voolud liikusid tol ajal läbi maa ja viskaside üles hõõguvaid mulla-masse. Mõnikord tekkis surve läbi ainult grafiit (kivisüsi), mõnikord aga ka sinine muld, mis segatud teemantidega. Kuulus Cimperley kaevandus

saab seda või seda. Vaatamata kõige üleval öeldu päale, sina, armas lugeja, ei ole veel otsinud ja vastu võtnud pühitsuse õnnistust. Mida sina ootad?

Millal sina saad vabaks oma patust? — Mis teeb laps, kui ta sõnakuulmata oleku pärast kaotab ühenduse oma vanematega ja tahaks jälle kõik häaks teha? Laps tunneb oma süüd ja palub andeksandmist. Seda sama peame ka meie tegema, siis on Tema ustav ja õige, et ta meile patud andeks annab ja teeb meid puhtaks kõigest ülekohtust“. (1. Joan. 1:9).

Tule, hing, nüüd ja kohe Jumala juure, sest surm ei vabasta sind pattudest.

varustab kaubandust 78 protsendiga kogu maailma teemantidest. Sää leidub lõpmata suur trehter, kustutule tuldpruskav mägi. Selle sügavus on seni uurimata. Cimperley kaevandus on umbes 1220 meetrit sügav; kuid trehtri põhja pole midagi näha. Millised maakihhi muudatused pidid siis sel ajal sündinud olema! Kuid teemantide leiu väärtust võis seepärast 13 aasta jooksul hinnata 285.000.000 dollarile.

Kristlane leitakse olema puhastatud ja väärilene alles siis, kui ta alaliselt üle elab kannatuse ja tagakiusamisi. Selles tuleb otsida ka Kristuse suurt tegu, et Ta läbi tegi suurima kannatuse ja siiski teostas maa pääl oma ülesande. Paulus kirjutab Eebrea rahvale: „Meie näeme Jeesust, kes surma kannatamise läbi kroonitud au ja austusega.“ (Eebr. 2:9). Ja kuna teenija pole suurem oma isandast, sellest selgub, et ka meie edusammud, mida teeme vaimisel alal, olenevad kannatusest, mida meie peame ära võitma.

Peetrus kirjutab üldiselt kristlastele: „Aga kõige armu Jumal, kes meid on kutsunud oma igavese au sisse Kristuse Jeesuse sees, seesama parandagu, kinnitagu, tehku vahvaks ja rajagu teid tugevasti, kui teie üürikeste saate kannatanud.“ (1. Peetr. 5:10.)

Paulus julgustab meid, kannatama Kristuse pärast. Ta kirjutab: „Kui meie kannatame, siis valitseme ühtlasi.“ Seega on üsna selgesti ja täpselt öeldud, et meie peame maa pääl kannatama halbtusi, kui tahame saada täiuslikuks. Mida kindlamad oleme kannatuses, seda suurem on meie rõõm taevast.

Kristlase kannatused olenevad sellest, missuguse seisukoha võtab ta maailma vastu. Kui ta jumalakartmata tõetseltiiste keskel laseb ennast tunda erinenud jumalalapsena, kui ta vihkab pattu ja elab tagasihoidlikult ning rahulikult, kuna ta hab võidelda pühas sõjas Jumala eest, siis tulevad ka varsti kannatused tema päale.

Kväaker George Fox ei võinud leppida patuse eluga, mida elas kuningas Karl ja tema õuekond. Selle eest peksid teda kuningas sõdurid ja heitsid ta vangi. Ta ei lasknud aga ennast eksitada ja jatkas jutlustamast patu ning ülekohtu vastu. Siis ütlesid sõdurid: „Ta on nii tugev nagu puu ja nii puhast nagu kalli.“ See oli auline tunnistus kvääkeri ohri-meelsusest.

(Lõpp 3. lhk.)

Hoiatus ükskõiklastele.

Kirjutanud Päästearmee ema Katarina Booth.

Ialgi veel pole päästetud üks hing, kes oli liig laisk otsima — teiste sõnadega, kes hoidis end ükskõiklasena Jumala kutse vastu.

See ükskõiksus valdab sageli niisuguseid inimesi, kes usuvad ainult mõistuse järgi Jumalasse ja jumalikudesse asjadesse. Kuis imestusväärne on, et mõned inimesed oma mõistusega, teadmistega või oma hingega seisavad vanal vaatepunktil, olles kuulnud või veendunud, et on olemas Jumal, igavik, taevast ja põrgu, ja et nad on määratud ühele või teisele.

Kui niisuguste inimestele kõneldakse nende hingelistest hädaohutustest, ei leiaks nad rahu enne, kui nad on teinud kõik, mis võiks olla kasulik nende seisukorra parandamiseks.

Vaatleme kord lähemalt selle ükskõiksuse põhjuseid. Selle esimene põhjus on, et inimesed pole teadlikud oma hädaohutusest. Nad sarnlevad inimesele, kes magab kristiku äärel — nad ei näe nimelt oma hädaohtu — nad ei või taibata patu inetuid, saatanlikke, hukkavaid tagajärgi. Meie kohus on nüüd, neile selgeks teha ja neile silme ette tuua suuri eluülesandeid, mille all meie mõistame elu, surma, kohut, igavikku, taevast ja põrgut. Paljud tahavad meelega jääda teadmatusesse! Jumalal peab olema nende inimestega lõpmata kannatus! Ta koputab nende südamekõrgele, et nad ärkaksid; kuid nad ei tõuse üles. Ta on teinud mõnikord katset, nende silmi juhtida eesmärgile, ja neid lasknud heita pilgu tulevikku, kuid siis on nad vaadanud nii ruttu kui võimalik teises suunas. Seepärast on arusaadav, et nad ei või midagi ära tunda; sest nad tahavad ju olla meelega teadmatuses.

See teadmatus ei tee aga sulle hukatust vähegi kergemaks. Sa ärkad sääl üles, ilma et võiksid iialgi enam

uinuda, sest põrgus ei saa puhata. Ükskõiksus oleks pimedas, läbitungimatus põrgus viimane, mis iial võiks sinna sisse tungida.

Nüüd sa võid küll oma silmad sulgeda õigluse aulise päikese vastu; sa võid oma näo ära pöörata ja keelduda, päikest vaatamast! Kui sa aga kord ärkad viimsel päeval, ei või sa enam iialgi magama jääda! Ah, et Jumal võiks sind üles äratada! Ärka üles, kes sa magad, ja tõuse üles surmast! Sa võid seda teha, muidu poleks Jumal sind selleks juhtinud. Sinu ülesandeks on, üles tõusta. Küll Jumal siis juba hoiab sind, et sa võiksid minna edasi. Kas sa ei taha üles ärkata? Kas sa ei taha omi silmi pöörata eesmärgi poole? Kas sa ei taha lasta paista igaviku valgust oma vaimusilmasse? Kas sa ei taha vaadata üles? Kui sa ainult vaataksid üles, oleksid sa juba päästetud; aga kui sa jälle jääd magama, ei või Kristus sind aidata. Issand annab sulle jõudu, unest võitu saada!

Ükskõiksuse teine põhjus on eelarvamine. Ma ütlesin kord ühele härrale: „Olete selle olukorra juba korda seadnud?“ Ta vastas naeratades: „Ei, seda mitte. Ma pole saanud veel aega, usu üle järgi mõelda.“ Nüüd oli ta pahane, sest et ta oli sunnitud kausa selle üle järgi mõtlema. Mina ütlesin talle selle pääle: „Ühel päeval peate leidma aega, selle üle järgi mõelda, aga kuis läheb siis teil? Surm ei küsi ajast ega tunnist, eks ole siis tulusam, nüüd kohe võtta pisut aega, et valmistuda surmale?“

Kas sa ei taha peatuda? Tahad sa muuta oma meelt? Tahad sa ohverdada vähe aega, et mõelda pisut enda surmale ja kohtupäevale? Kas sa ei taha end kokku võtta ja omi mõtteid juhtida Jumalale ning igavikule? Kui sa ainult tahaksid jääda seisma ja järgi mõelda. Siis sa oleksid päästetud!

Arge muretsege!

Nagu karjane valvab oma karja üle, nõnda muretseb Jumal oma rahva eest, et ta ei kannataks häda. Iga suguse hädaohtu, mis võiks ähvardada jumalalapsi, hoiab ta eemale varjaja käega, kui nad ainult täieliselt anduvad tema kaitse alla ja annavad endi elu tema kätte teadmises, et tema juba juhib kõik õieti. Kui meie usaldame Jumalat täiest südamest, siis ei või meid enam piinata ja meile muret teha küsimus, mida toob meile homme päev. Ja sellepolest oleme kaugel ees inimestest, kes mõtlevad ilmalikult. Kuna tundmata tulevik täidab neid kokkumisega ja nende närve pingutab see, et nad tahavad mõõta seda, mida ei saa uurida, oleme meie rahulikud ja kindlad; sest meie teame, et kõik peab minema nii, nagu seda tahab Kõigevägevam. Tema aga teab tulevikku, mis on varjatud meie eest. Ja võtame meie seda tema kätest, siis toob meile ka tulevik seda, mis rahulab meie hinge. „Mul pole midagi vaja!“ kirjutab laulik. Jehoova annab oma lastele selle aja ja igaviku jaoks kõike, mida nad vajavad.

Naine, kes peab kandma rasket koormat oma elus, hakkab kohe vaatama oma tööd palju kõrgemalt vaatekohalt, kui ta kuulab seda Jumala läkitust ja võtab vastu usus.

Inimene ei või saavutada maa pääl kõrgemat eesmärki, kui ta pole vabanenud hirmust tuleviku pärast. Ta ei saa iialgi täieliselt anduda olevikule. Jeesus teadis seda, ja seepärast ta manitses: „Arge muretsege homse päeva eest.“

Jumal tahab, et tema päästmistöö teostuks meie elu läbi. Meie peame olema vabad inimesed. Meid ei tohi kohustada ühedki seadused, nagu neid tuntakse meie ajal. Mõned teadlased tahavad selgeks teha inimestele, et ei või juhtuda midagi ootamatut. Kuid nad eksivad, sest nad ei usu Jumala sõna. Siis tabab neid ühel päeval häda, enne kui nad aimasid seda. Hoiame aga kindlasti Jumala ja tema sõna külge, siis teame, et pimeduse võim ei või iialgi valitseta meie üle. Midagi ei või siis meid kohutada enam; sest Jumala seadused, mida meie nii hästi tunneme loodusest, määravad ka meie elu. Seepärast võime olla rahulised ja troostitud. Meie, jumalalapsed, ei arvesta ühegi juhusega ja ei võta ka ühtki olukorda meie elus juhuseks; sest meid juhib Jumal, Kõigevägevam. Kui tema Vaim hingab meie pääl, siis kasutame õiglaselt ka aega, mis on kingitud meile maailmas. Meie

(Lõpp 4. lhk.)

Kannatuse ilu (algus 2. lhk.)

Milles on sinu siht? Tahad sa olla Jeesuse sõdija või eelistad sa parem elada rahus ja mugavuses? Paulus kirjutab viiliplastele, et kõik, mis talle on juhtunud, see on ainult rohkem armuõpetuse kasuks sündinud. (Viil. 1:12.)

Paulus oli vahva läbikatsutud Jeesuse sõdija. Igalpool julustas ta ristilöödud Jeesust, mida kõike ta pidi ka kannatama. Tagakiusamist ja vangistamist, kardetavaid reise ja halba ümberkäimist kannatas ta rõõmu pärast, mis tal oli Issandas.

Otskoheselt ja truult levitas ta Kristuse õpetust ja päästis hingesid. Tema kannatusi krooniti auliste tagajärgedega. Täpselt samuti võime meiega olla võitjad, kui meie kannatlikult võtame endi pääle oma risti ja jälgime Tallele.

Teemant, mis on veel ümbertõtamata, näib olema värvitu ja nagu väartuseta kivi. Alles siis, kui ta on lihvitud, murdub sära läbi kivi värvirikalt ja toredasti. Samuti on lugu tõsise kristlasega. Alles siis ilmub end tema hinge ilu, kui ta sammub okkalisel teerajal ja peab kannatama kibedat valu.

Pääkorteril märkused.

Lõikusepähad. Korpus on nüüd lõpetanud oma pingutustöö ühenduses lõikusepähadega, ja sõbrad ning seltsilised on energiliselt ja ennast-ohverdavalt töötanud. Sõbrad on meie tegevusele üles näidanud suurt huvi selle tagajärjega, et korpusel on võimalus tasuda oma üüri võlga, mis oli õige rõhuv. Issand õnnistagu rikkalikult kõiki seltsilisi ja sõpru truudust ning eneseohverdamisest eest! Sõbrad, tänan teid nimel Eestis.

Uus lauluraamat. See huvitab kindlasti niihästi seltsilisi kui ka sõpru, kui meie lähemal ajal jõuame, et välja anda uut lauluraamatut poole suuremana kui käesolev. 70 uut laulu on väärtustul lisa, mis tõlgitakse Eesti keelele.

Kadetid. Esimesed Eesti kadetid võtavad nüüd vastu oma esimesed käsitused. Kui praegune käesolev kadetikursus lõpetatakse 27. novembril, siis tulevad nad tagasi, nagu meie loodame, ja saavad väärtustulikuks tugevuseks meie tööle siin Eestis.

Üks uus korpus. Novembri lõpul on kavatsatud avada üks uus korpus Tartus. Väga kohane ruum ühe väiksema saaliga ja ohvitseri elukorteriga on üüritud selleks otstarbeks ja on leping tehtud 5 aasta päale. Sisseõnnistamise pidulikkude päeva oodatakse suure huviga. Käesoleval ajal on ruumid ümberehitamisel ja remonteerimisel, ja loodame, et ruumid valmis saavad enne avamisega. Avamise päev antakse teada hiljem. Palume Jumalat, et Tema paneks oma õnnistused sellele edusamule.

Ärge muretsge!

(Järg 3. leheküljelt.)

ei tarvitse muretseda eelolevate päevade eest; sest Jumal, kes isegi tähti teab nime järgi, teab täpselt, mis häda on igal üksikul tema lapsel.

Maailma-inimesed ajavad taga varandusi, mis hukuvad; aga meie elame ja töötame igavikule. Tulevik on lahti meie ees, sest Jumala Vaimu läbi õpime mõistma igavesi tõdesid.

Kindral.

Kui neid ridu loetakse, on kindral lõpetanud oma Kanada sõjakäigu ehk päätetungi. Külastamine Kanadas õhtupoole territooriumis andis väga häid tagajärgi. Sugugi ei tarvitse nimetada päästesõdureid, kes igalpool oma kindralilt võtsid vastu suurt vaimustust, valitsust, omavalitsust ja ajakirjandust pööras kindral Higginsil külastamisele suurt tähelepanu. Ümbersõites Kanada õhtupoole territooriumi, kindral oma prouaga peatus ja pidas suuri koosolekuid Fort Williami, Port Arturi, Regina, Kalgari, Edmontoni, Saskatooni ja Vinnipegil linnades. Pühitus- ja päästmiskoosolekute jaoks kõigis linnades olid antud kõigesuuremad kirikud, ja ometi suured rahvahulgad ei mahtunud enam sisse. Nii kindrali kui ka proua sõnum oli suureks õnnistuseks.

Päästearmee kool Pekingis, Hiinas.

sesta tunnistas suur palvetajate hulk palvepingi juures. Kõigis linnades, küll teatrites, küll klubides, kindral pidas loenguid selleaegse Armeesõdureid üle maailmas. Nendes kokkutulemistes esines kas kohalik kuberner, kui Inglise kuninga esitaja, või linnapääl. Kutsutud külalistena viibisid loenguil kiriku, häätegeva ja seltskonna tööd, valitsuse, omavalitsuse ja ka sõjaväe esitajad. Kindral Higginsil proua pidas loenguid mitmetes kohtades kohalikkudes naisteklubides.

Vinnipegis kindrali külastamise ajal peeti ka 47. aasta kongressi, mida pühitseti väga laialdaselt. Kongressi päästmiskoosolekul otsisid andeksandmist ja põlvitavasid palvepingil 115 isikut. Tagasipöördes õhtupoole hommikupoole kindral peatus veel Hamiltunis ja Londonis (Kanada), kus ka suured rahvahulgad tervitasid teda.

Brigadör Johansonil külaskäik Tallinna.

Pühapäeval ja esmaspäeval, 13.—14. okt. külastas korpust brigadör Karl Johanson Riias. Vaatasime sellele päevale rõõmuga ja suurte ootustega.

Kahel kinnisel sõdurite koosolekul, mida brigadör juhatas pühapäeval enne lõunat ja päale lõunat, saime võtta vastu palju õnnistusi. Brigadör rääkis e. l. Taanietist — ja need õpetused, mis anti sellest Jumalamehe eeskujust, peavad jääma kindlasti kasuks meile meie vastutusrikkas töös. P. l. rääkis brigadör sõnade üle: „See pärast, kes ennast arvab seivat, see katsugu, et tema ei lange,“ — aine, mis kõigi aegade jooksul on tõeluline. Siinjuures oli hoiatust ja manitsust, mis tarvilik meile.

Ohtu ohvrialtari jumalateenistust sai väärliseks ja häaks lõpetuseks sellele päevale ja meie lõikusepäha jõupingutustele. Saal oli kiilutud rahvast täis, kes võtsid rõõmuga osa ohverdamisest. Ohtuseks näiliseks tagajärjeks olid mitmed hinged palvepingil päästmise pärast. Lõikusepäha tagajärjeks sai, mis meil oli sihiks ja mille järele olime sirutanud. Tänu igale osavõtjale seltsilisele ja sõbrale.

Esmaspäeva tarvitasiid brigadör ja allkirjutatu läbirääkimiseks mitmete isikutega töö laiendamise suhtes. Ohtul peeti tseensuurkoosolekut, millal — kahju küll — pidi kustutama mõnd seltsilist meie raamatutest, ühel või teisel põhjusel. Meie loodame, et need puudused, mis tekkinud sellel põhjusel, täidetakse teiste poolt, kes tahavad jälgida Kristust ustavuses Päästearmee ridades.

Ühes brigadöri külastamisega meid Tallinnas, tehti ka ühine külustus Tartusse, kus arutati ja räägiti tähtsatest küsimustest meie töö laiendamise suhtes.

Me soovime Jumala õnnistust brigadöriale ja sellele, mis tehti meie tööle Eestis sellel korral.

Teretulemast jälle!
Ernst Molin, ensain

Mõttearad.

Keegi ei või armastada Jumalat terve südamega ja mitte õppida armastama oma kaasinimesi kui Jumala lapsi.

Kui auruvedur puhuks ära kõik oma auru läbi vile ja väljavoolamise klappide ja iialgi ei läheks edasi, see oleks mõne noore inimese sarnane tänapäev.

Palve on redel mitme pulgaga. Mõned iialgi ei roni selle pääl kaugele. Kuid see viib otsekohe maapäälseist muredest taevasse õhkkonda.

Kindral. (Lõpp.)

Koosolekul andsid imelisi tagajärgi. Viimase linna pää andis kindralile aukodaniku aukraadi.

Kõik õnnistagu meie kindralit! Seltsilised, palume tema eest!

Päästarmee kadetkool Londonis.

Ehitati William Boothi mälestuseks. 12 hoonet ja hiigla torn.

Hiljuti avati Londonis Päästarmee kadetide kool, mis ehitatud asutaja William Boothi mälestuseks. Suur hoone on nii laialdane, et võib pakuda õpetust 600 kadetile. Mõte, asutada suurt kadetikooli hoonet, sai avalikuks William Boothi surmapäeval, mil üks Päästarmee toetaja Indias selleks telegraafiteel läkitas suurema summa. See mõte võeti kohe üles; kuid kestis enne veel aastaid, kuni seda saadi teostada. Maailmasõda ja järelsõjaaeg lükkasid ehituse ühtlugu edasi. Kulud, mis tekkisid materjali ja tööjõu muretsemisel, kerkisid väga kõrgele. Need olid kaks korda nii suured kui algul oli arvatud.

Hoone, mis ehitatud uuemaaja ning moodsaima kavandi järgi, kerkitab eriti silmapaistvalt linnajaost üle.

Torn, mis avamise ajal polnud veel lõpuni ehitatud ja mille ehitus kestab praegu, saab valminuna umbes 58 meetrit kõrge. Tornis asuvad bürood, õpperuumid, toad staabiohvitseridele ja raamatukogu. Torn polnud koolihoonele küll mitte vajaline; kuid ta annab kadetikoolile erilise välimuse, ja torni ehituskulud tasuti kapitalisummadega, mis eriti määratud selleks.

Kogu kadetikooli ehitus koosneb 12 hoonest. Seitse hoonet, mis on ette nähtud naiskadetidele, asuvad pisut kõrval. Iga maja on neljakordne: kolmel korral neist asuvad väikesed, kuid mugavalt sisseseatud magamistoad.

Ruumid meeskadetidele on ehitatud sama kavandi järgi. Ühes teises hoones on kaks suurt söögisaali meestele ja naistele. Sääli asuvad ka imeliselt korraldatud köögid, väikesed haiglad ja hästi sisseseatud supelushoone.

Kadetikooli kursus kestab kümme kuud. Kadetikooli õpilased peavad selle aja jooksul saama hää üldhariduse ning eriti peab neid kasvatatama usulistest küsimustest. Selle, teoreetilise õppekäiguga on ühendatud ka praktiline teostamine. Koolijuhatajat, komandöri Jeffries't toetavad tema töös seitsekümmend Päästarmee ohvitseri.

Rootsi kuningas Gustav Päästarmee kadetikoolis Stokholmis.

Kesknelalal, 18. septembril oli kadetikoolis Stokholmis suur päev — kooli külastas Tema Majesteet Rootsi kuningas Gustav V. Kuningat ootas kogu Päästarmee kõrgem staap ühes komandör Richiga, uue territoriaaljuhiga eesotsas. Ühes kuningaga ilmusid ka teised kõrgeid võõrad, nende seas minister Lagerkranz, kes kord ka oli Päästarmee ohvitser. Kui kuningas ilmus loengusaali, laulsid kadetid hünni. Komandör Rich oma tervituskõnes ütles päästesõdurite nimel kuningale tänu kauaaastase huvi eest Päästarmee vastu. Palju aastaid tagasi, kui kadetikool oli ehitamisel, annetas kuningas sellele 10000 krooni. Kuningas käis läbi kogu suure ehituse ja oli väga rahul eeskujuliku korraga. Ühises teelaus tunnistas kuningas, et tema on alati austanud Päästarmeed ja kõrgesti hinnanud selle tööd.

Tallinna „Sõjahüü“ brigaad. Keskel ensain ja proua Molin.

Päästarmee kadetikool Londonis.

(Lõpp.)

Kogu maailmas jälgis Päästarmee selle kadetikooli avamist suure huviga; sest igal aastal saadetakse teatav arv Päästarmee ohvitseri, kes saanud siin haridust, mitmesugustesse maadesse, et sääli kuulutada Kristuse evangeeliumi. Mõned kadetid tulevad kaugel, et Londonis saada haridust Päästarmee teenistuse jaoks.

Lõpuks peab mainima, et uue kadetikooli nurgakivi pani kindral Bramwell Booth; see oli tema viimane avalik esinemine. Kooli asutamisel oli ta imelise tahtejõuga kaastegev.

Rahvusvahelised teated.

Hollandis. Ühenduses Hollandi kuninganna seitsmekümnenda sünnipäevaga on asutatud eriline fond ja antud kuninganna käsutusse. Kuninganna annetas sellest fondist 10,000 guldini Päästarmeele, pidalitõbiste töö jaoks Hollandi-Indias. Kuninganna pole esimest korda üles näidanud suurt poolehoidu Päästarmeele.

Septembri keskpaigas külastas Hollandit Inglismaalt Derbi 2. korpuse muusikakoor ja oli Hollandis 8 päeva, teenides enesele väga hääd tunnustust ajakirjanduselt. Muusikakoori kontsert anti üle ka raadio kaudu. Muusikandidid olid asetatud mitmete sõprade juure korteritesse. Kaht muusikanti võttis vastu üks isand, kes pidas restoraane kõigil laevadel, mis lähevad üle Zuiderzee. Muusikantide ülespidamine ja palved jätsid restoraaniomaniku peale niisuguse mõju, et ta töötas ilalgi enam puudutada joovastavaid jooke. Mõne päeva pärast sai Armeed komandör

Hollandis samalt isandalt kirja, teatega, et tänades nende õnnistuste eest, mis tema on saanud nimetatud muusikantidelt, tema andis kõigile oma inimestele ja kõigile laevadele käsutuse, et nad annaksid vabalt kosutust Päästarmee ohvitseridele, kes sõidavad üle Zuiderzee. Tema palub sellest teada kõigile 460 Hollandi ohvitseridele.

Norras. Trondheimi linn on annetanud Päästarmeele öömaja jaoks 750 krooni toetust.

Tseilonist. Avatud uus meeste tööstusasutus. Asutuse avas Tseiloni

kuberner. Kõik oli eeskujulikult sisse seatud ja sisseõnnistamise ajaks tulnud võõrad avaldasid kiitust. Aru andes asutuse rahalise seisukorra üle, meie ohvitser nimetas, et asutuses inventarist puudub ainult veel trumm ja lipp. Kuberner küsis, kui palju trumm ja lipp maksavad, ja ütles, et tema rõõmuga tahab seda kinkida uuele asutusele.

Rootsis. 23. septembril oli kadetide väljasaatmine. 76 kadetti võtsid oma käsutusse ja läksid üle kogu Rootsimaa mitmesugustele töödele.

Ühel päeval üks proua kutsus oma juure Upsala divisjoni ohvitseri ning andis temale 500 krooni kingitusena Armeed töö jaoks, kuid palus tema nime mitte avaldada. (Lõpp 6. lhek.)

Rahvusvahelised teated.

(Järg 5. leheküljelt.)

Inglismaal. 10. oktoobril Liverpoolis peeti suurt jumalagajätmise koosolekut, mida juhutas staabiüleml. Nelikümmend ohvitseri-misjonäri India-st jätsid jumalaga pärast kodumaal möödasaadetud puhkuseaega, et uuesti tagasi minna oma täielise eneseohverdamise ülesande juure. Pääle selle jätsid jumalaga veel 12 ohvitseri, kes esimest korda läksid misjonitööle. Nende seas on ohvitseri lapsed, kelle vanemad juba töötavad Indias. Lapsed lõpetades kadetkooli, lähevad nüüd oma vanemate jälgedesse. Terve salk lahkus 11. oktoobril Liverpoolist ja sõitis Bombaysse.

Jaapanis. Neil päevil lõpetati kadetkooli session. Kooli õppeajal on tehtud ilusalt tööd: kadettide koosolekul vabas õhus on päästmist otsinud 130 isikut ja ruumis 896 isikut. Nendest kõige vähem 50 on juba vastu võetud sõduriteks.

Korpuse juhtumised.

Ensain E. Molin.

On asutatud noorsooleegion, millesse kuuluvad noored vanuses 14—25. aastani. Korrapäraseid koosolekuid peetakse iga kesknädala õhtul kell 8 ülespandud kava järele. Uutele liikmetele ütlete: „Tere tulemast!“

Lõikusepühad on nüüd lõppenud, ja see siht, mille järele oleme sirutanud, on võidetud. Kõik au Jumalale — aga ka tänu igale sõbrale ja seltsilisele, kes võtsid osa andidega ja ohvriga.

Laulu- ja muusikaõhtu peetakse laupäeval, 9. novembril.

Allohvitseride sisseõnnistamine on pühapäeval, 17. novembril kell 7 õht.

Sõjakäiku hingede päästmiseks peetakse 14.—17. novembrini. Iga sõdurit, nekrutit ja sõpra manitsetakse paluma, uskuma ja töötama selle sõjakäigu pärast.

„Sõjahüü“ toimetusele saadeti „Laulud Talle kiituseks“ nootidega 1. anne, mis on nüüd ilmunud uues 3. trükis. Noodid on jälle saada J. Klanmanni püüanduse hooldajate juures J. ja A. Paalmanni trükikojas, kus trükitakse ka meie „Sõjahüü“.

Olid sina see?

Keegi ütles ühe ebasõbraliku sõna, mis haavas seda, kellele see öeldud. Olid sina see?

Keegi oli mõteteta ja enesearmastaja, kui ta pidi nõu andma ja aitama. Olid sina see? Keegi arvustas teisi inimesi väga teravalt. Olid sina see?

Keegi võis kõnelda ainult oma sõprade ja tuttavate vigadest. Olid sina see?

Keegi laenas endale raamatu ja hoidis seda enda käes kuude viisi. Olid sina see?

Keegi ei võinud end üldse enam rahustada, kui teda keegi teine haavas väikese sõnakeseaga. Olid sina see?

Keegi ei teinud päev-päevalt vähematki katsel midagi toimida teiste inimeste õnne häaks. Olid sina see?

Loodetavasti võid sa kõigile neile küsimustele vastata „ei“; aga kui sa seda ei peaks saama teha ja kui sa peaksid langevama pää, tundes end süüdlasena, siis püüa kohe, saada teiseks inimeseks. Tööta oma vigade ja nõrkuste kallal niikaua, kuni sa võid tõeliselt vastata igale küsimusele: „Mina ei olnud see!“

Hääd ööd! — Päästearmee lastekodu Londonis.

Kolme seltsi andjat.

Keegi teravmeelne isik ütles kord: „On kolme seltsi andjat: tulekivi, käsn ja meekärg“.

Et saada midagi tulekivist, peate teie seda taguma, ja siis võite saada ainult kilde ning sädemeid.

Et saada vett käsnast, peate seda pigistama, ja mida enam teie pigistate, seda rohkem teie saate.

Kuid meekärg voolab üle oma magusaga.

Mõned inimesed on kitsid ja kõvad; nad ei anna midagi ära, kui nad võivad seda pidada. Teised on hääloomuga; nemad anduvad pigistusele, ja mida enam neid pigistatakse, seda enam nad annavad.

Vähe on neid, kes on rõõmsad andmises, ilma et oleks üldse küsitud; nende kohta ütleb piibel: „Isand armastab rõõmsat andjat“.

„Kristlane“ (London).

Mis ütleb

Läti ev.-lut. saksa koguduse kiriku leht.

Ühenduses William Boothi 100-aastase sünnipäevaga, paigutas nimetatud ajakiri kahte selle aasta numbrisse pikemad teated Päästearmee üle. On kirjeldatud William Boothi isik ja tema vägev mõju, Päästearmee algus ja tema kiire arenemine, organisatsiooni siht ja meetodid. Pikk teade lõpeb järgmiselt:

„Kõigis ususeltsides on õpetajad ja vaimulikud töötajad, kes on tänuvõlulised Päästearmee mõjule ja võisid end lahutada ning oma elu pühendada Jumalariigi tööle. Kuidas ka pole, kuid tõsiasi jääb ometi, et Päästearmee viib sõda edasi niihästi ihulise kui ka vaimlise hävinemise vastu, ja vaatamata tema sagedatele kääraristikele võitlusvahenditele, tuleb teda siiski tervitada kui meie kiriku seltsilist. Adolf Harnack ütleb tema üle: Päästearmee oma tööga teeb ristiinimese ristiinimeseks. Tema töötab oma sõjaplaani järgi, oma imestustäratavate, isegi rahurikkivate meetodite järgi, kuid ta on saavutanud suuri asju ja oma töö tagajärgedega täieliselt mõistab õigeks oma iseloomu konstitutsiooni.“

Palve suurus.

Igast orust maa pääl võib ronida palves kõige kõrgemale.

See on igaühele, ühesugune võimalus avatud sandile ja kuningale ühesugust.

Mõtlemine ja palumine.

Enam õppinud inimesel on rohkem tahtmist mõelda, mõtlemine ja õppimine töötavad seltsis.

Mida rohkem on inimesel usku, seda enam ta tahab paluda; usk ja palve töötavad seltsis.

Mida parem inimene mõtleb, seda parem ta tahab paluda; mida parem ta palub, seda parem ta tahab mõelda — hää mõtlemine ja hää palve töötavad seltsis.

Kui mõtleja on uuesti sündinud, saab tema palujaks ja nii Issanda Jeesuse jüngeriks.

Ühe naiskommunisti tunnistus.

Mu kätte sattus raamat, mis sisaldab ainult tunnistusi, peamiselt töölingrindadest korjatud. Kuid need on haruldased tunnistused; need ei kiida mitte Jumala lõpmata armastust ja halastust, vaid jutustavad sellest, kuidas inimesed on kaotanud Jumala. Nad tahavad näidata, kui ülearune on Jumal ja kui tõendamata on tema olemus. Tõesti, väga kurb läkitus. Ka kaks naist võtavad sõna; üks — sotsialistlik naisõpetaja ja teine — kommunistlik halastaja-õde. Kui ma ühe aasta eest lugesin seda ühe naiskommunisti tunnistust, kes kuus aastat kuulunud parteisse, haaras mind kokkumine, sest — see oli minu tunnistus. Selles lükatakse eemale igasugune lihtsamgi usuline tunne, ja Jumal tõugatakse kõrvale üksikõiksel, teda naerdakse ja pilgatakse.

Ah, milline vaimuvaesus ja milline sügav kuristlik! Et minuga kord võib juhtuda veel teisiti, seda poleks võinud mõelda ükski inimene, mina kõige vähem. Kuid Jumala mõtted ei ole meie mõtted. Saabus aeg, mil enda ehitatud usk langes kokku, kus ei jätkunud kõigist ideaalidest Jumala igatsusel, kus kõik isienda jõud muutus tühi-seks ja kus ma pidin tunnistama, et vajasin endale isiklikult patuste Önnistegijat. Ja — tänu Jumalale — nii kaugele kui ma ka olin eksinud, Ta oli siiski veel minu jaoks. Tema käsi polnud lühike, ma tohtisin tunda oma Önnistegija lõpmata halastust ja suurt mõõtmata armastust, mis laskis kõik üleastumised vajuda unustuse merde. Oo, milline õnnelik päev, mil ma rahu leidsin Kalgata ristil ja võitjaks jäi Jeesus! —

Raamatut ja minu endist tunnistust loeb veel nii mõnigi, kuid täna tohin anda „Sõjahüüde“ ühe uue tunnistuse, mille kõrvale vana mitte ainult kahvatub, ei, vaid isegi kaob. Tunnistus, milles kõlab juubelihüüd: vanad asjad on mööda läinud; vaata, kõik on uueks saanud. Halleluuja! L. H. («Kriegsruf»)

Andeksandmise vägi.

Ühel kvääkeril oli väga riikas naaber, kelle lehm sagedasti hukkus kvääkeri hästi väljatöötatud põllul. Ühel hommikul, ajades lehma otsekohe koju tema oma karjamaale, hüüdis ta omanikku maja juures ja ütles:

Päästearmee sõja-artiklid.

Olen kõigest südamest vastu võtnud päästmist, mis lulle Jehoova suure halastuse läbi osaks saanud, ja tunnistan avalikult, et Jumal isa on minu kuningas, Jumala poeg Jeesus Kristus, meie Issand on minu Päästja ja Jumal Püha Vaim on minu juhataja, trööstija ja kinnitaja ja Tema abiga tahan ma armastada, teenida, paluda ja sõna kuulda oma tehen elu-aeg igavesti.

Sellepärast ütlen mina ennast lahti siin nüüd ja alaliselt maailmast, kõigist tema patustest lõbudest, tema ühendustest, tema varandustest ja püüdmistest ja avaldan oma kindla otsuse ennast kui Jeesuse Kristus sõdija üles näidata igas paigas, igas ümbruskonnas, mis ka mina iganes selle läbi alati tegema, kannatama ehk ka kaotama peaksin.

Mina avaldan siin sellel tunnil, et ma ennast tahan ära hoida kõigist soovastavatest jookidest, ka mitte tarvitada oopiumi, laudanumi, morfiimi ja teisi mürgiseid aineid, olgu siis, et arst mulle neid rohuks ette kirjutab.

Mina avaldan siin, et ma kõigi alatute ja pühitsemata kõnede eest tahan hoida, mitte Jumala nime ilmaaegu suhu võtta ja nismaga hoida end kõige mustuse eest, mitte osa võtta kombeta jutudest, mitte lugeda ühtegi kõlbmata raamatut ega lehte, ja seda töötust tahan mina igal pool, igal ajal ja igas seltskonnas pidada.

Mina avaldan sellega, et minust vale, pettus, valskus või kuritahtlikkus igas kujus kaugele peab jääma, ja et mina oma majas, oma äris või mõnes muus ümberkäimises oma kaasinimestega liiga ei tee, vaid et ma otsekohene, tõelik, õiglane, ausameelne olen ja sõbralikul kombel kõikide vastu talitada tahan, kelle teenistuses ma seisan ehk kes minu teenistuses seisavad.

Mina avaldan, et ma ialgi ühegi naisterahvaga, ühegi lapsega ehk mõne teise isikuga, kelle elu, õnn ehk tervis minu hoole alla usaldatud on, halvasti, karmilt ehk alatult ümberkäia ei taha, vaid et ma niipalju kui see minu võimuses seisab, neid iga kurja ja kahju eest kaitsen ja ka nende ajalikkude ja igavest elu niihästi kui võin edendan.

Mina avaldan sellega, et mina, niipalju kui ma võin, kõik oma aega, oma jõudu, oma raha ja oma mõju selle jaoks tarvitada tahan, et seda sõda toetada ja edasi viia, ja et ma hoolega püüan oma peret, oma sõpru, oma naabreid ja kõiki, kelle päale ma mõjuda võin, neid sinna tuua, et nemad sedasama teevad, sest et ma usun, et kindel tee kõike kurjust maailmast ära saata, on ainuüksi see, et inimesi sellele veendumusele viia, et nemad ennast Issanda Kristuse alla heidavad.

Mina avaldan, et ma oma ohviteride õiglastele käskudele alati tahan olla sõnakulelik, ja et see peab olema mu ülem püüdmine kõiki Päästearmee seadusi ja määrusi nii hästi kui võin täita, hääd truuduse eesmärki teema põhimõtetele anda ja Päästearmee eesmärki aidata edendada ja iga kahju tema huvidele nii palju kui võimalik keelata.

Ka kutsun ma siin sellel tunnil kõiki juuresolijaid tunnistajateks, et ma need sõja-artiklid oma enese vaba tahtmise järele enese peale võtan ja alla kirjutatan, sest et ma tean, et Önnistegija armastus, kes minu eest surma läks, niisugust minu elu äraandmist oma teenistusesse kõige maailma päästmiseks minult nõuab, ja sellepärast soovin mina kui pääst-sõdur Päästearmee ridadesse sisse astuda.

„Sõber T., ma ajasin veel kord sinu lehma koju, ja kui ma teda jälle leian oma põllul —“ „Oletame, et sa leiad?“ hüüdis naaber vihaseks. „Mis siis?“ „Noh“, vastas kvääker, „ma toon ta jälle su juure koju, sõber.“ Lehm ei teinud temale enam ialgi muret.

Elad sa vaimlises vaesuses?

On kahju, et leidub nii palju kristlasi, kes vaatlevad piiblit kui tarkusõnade kogu, mida kas arvustatakse või mille pärast ei nähta rohkem vaeva. Nad loevad suuri ja väärtuslikke töötusi ning ütlevad: „Kui imeline!“ See on kõik.

Mõne aasta eest külastas üks härra kedagi väga vaest vana naist, kellel oli poeg Ameerikas. „Kas ta ei saad kunagi teile midagi?“ küsis härra. „Ei ialgi,“ oli naise kibe vastus. „Ta kirjutab sageli, ja kõneleb sellest, et saadab mulle raha; kuid ma ei saa midagi. Ma olen vana ja vaene; ja pean kas nälgima või minema vaestemajja; ja on rikas ja hääs seisukorras, kuid ta ei aita mind.“ „Aga kas pole midagi tema kirjes?“ küsis külastaja. „Oh, jah,“ ütles vana naine, „ta saadab mulle alati väikseid pildikesi, aga mis on neist mulle kasu? Ma vajan raha.“ „Hoiate alal neid pildikesi?“ küsiti naiselt. „Ja,“ vastas vana naine, „ja kuna ta saadab neid, kleebin ma nad oma magamistoa seinale. Kas soovite näha?“

„Jah, sooviksin meele- di,“ vastas külastaja; ja kui teda juhiti magamistuppa, märkas ta, et toasentele oli kleebitud terve varandus Ameerika paberiahadest. Naine oli rikas, kuid ei teadnud seda, sest ialgi ei katsetanud ta teada saada nende paberrahade väärtust, mida ta pidas pildikesteks, ja seepärast ei vahetanud neid ümber.

On terve hulk kristlasi, kes sarnanevad temale; nad elavad vaimlises vaesuses, kuna nad ei mõista, et Jumala töötused on pangatähed tegeliku väärtusega, kui need usutatakse Jumala pangale.

Igavesti noor.

Kuulus leidur Edison arvavas kord, ta vajada 2 tundi, et selgitada, kuidas ennast

hoida noorena. Meie teeme seda ainult kolme sõnaga: „P ä ä s t a o m a h i n g!“ Kui sinu süda on vabastatud kõigest kurjast ja sinu sees valitseb Jumal ning otsustab sinu elu üle, siis pärid sa kord igavese elu. See tähendab, et sa jääd igavesti nooreks.

„Sõjahüü“ võitlejaid.

Aunimestik oktoobris.

Sõdur	Eva Viikmann	150	eks.
	Hilda Sandberg	75	"
Ensain	Ernst Molin	80	"
	Ruth Molin	50	"
Seers.	Alide Tennisberg	50	"
Sõdur	Meeta Tauberg	50	"
Seers.	Olga Viikmann	50	"
Sõdur	Vladimir Muul	45	"
	Lovisa Damm	40	"
Seers.	Julia Kanter	35	"
Sõdur	Alice Lõuke	35	"
	Feodosia Leemann	30	"
Kandidaat	Hilda Eiman	25	"
Seers.	A. Letner	25	"
Sekr.	Anna Mällo	25	"
Kassah.	Jaan Kält	25	"
Sõdur	Robert Nee	25	"
	Lisa Rattik	25	"
	Sofie Tiitsmann	25	"
	E. Reinberg	25	"
	V. Leemann	25	"
	V. Pridikov	25	"
	J. Deubner	25	"
	A. Sagar	25	"
	Emilie Niemann	25	"
	Elisabeth Ahlberg	25	"
	Alvine Kreos	25	"
Muusik.	Hilda Olo	25	"
	A. Matveus	25	"
	Maria Ernits	25	"
Sõdur	Maria Vesiloik	25	"
	Juho Juhola	25	"
Nekr.	Veileida Kana	25	"
	Artur Tuisk	25	"

PÄASTEARMEE

Tallinna I korpus

Uus Sadama tän. 11-a Tallinn

Ensain Ernst Molin, Juhtiv ohvitser

Koosolekute aeg:

Pülap.: kell 10 e. l., kell 3 ja kell 7.

Ärip.: teisp., neljap. ja laup. kell 1/2 8.

Pühapäevakool igal pühap. k. 1/2 1 p.

Piibel — Elav Sõna.

112 aasta jooksul on Ameerika Piibli-ühing, vastavalt oma hiljuti ilmunud teadaandele trükkinnu ja levitanud 194.063.757 eks. Pühakirja.

Auline arv 10.034.797 eks. on välja antud ühingu poolt 1927. aastal, mis oli rekord ühe ainsa aasta kohta, ületades eelmise 1926. aasta rekordi 127.436 eks. Ja edasi, on julgustav tähendada, et 1927. aasta väljaanded on trükitud 166 mitmesuguses keeles ja murrakus. Aasias on ühing levitanud piibleid 55 keeles, kolm nendest pimedaille, ja Ameerikas lisaks keeltele, mis tarvitusel Euroopas ja Aasias, levitati piiblit 21 „kohalikus“ keeles, 5 nendest pimedaille.

Kes muu, kui ainult Issand võib mõõta seda suurust, mida väljendavad need arvud. Levitamisele on külvatud seeme, Tema annab ja näeb kasvu. Aga meie rõõmustame ühes Piibli-ühinguga, et Sõna loetakse karjate onnides, maailma laialdel väljadel, inimestega täidetud küladel ja vana-ning uuskuultuuri linnades, mühisivate merede ääres troopika saartel, õlgkatuste all dshungli legendikudel, lumehangedesse maetud põhjamaa talumajades suitsevate lampide valgelt, loetakse läbi pisarate ja naerataste, tundes enda kurjust, kurbuses, hirmus ja lootuses. — Tänu Jumalale Tema Sõna eest!

Neljapäevast 14. nov. — pühapäevani 17. nov.

4 päeva

Sõjakäik

Mine ja õpi.

Kui sa oled kannatamatu, istu ja vestle Iobiga.

Kui sa oled isemeelne, loe Moosestest ja Peetrusest.

Kui sinu südames ei ole kiidulaule, mine ja kuula Taavetit.

Kui sa oled poliitikamees, loe Taanieli.

Kui sa kaldud alandusele, loe Jeesajat.

Kui sa oled külm, loe Kristuse armsamast õpilasest.

Kui sa muutud laisaks, õpi Jaakobist.

Kui sulle on tulevik tume, loe Ilmutamisraamatust töötatud maast.

PÄASTEARMEE

JÄRELUUMISE BÜROO

otsib ärakadunud isikuid, nii Eestis, kui ka välismaades. Tänaides üle terve maailma ümbritsevat Armeed organisatsiooni, on korda läinud paljusid leida.

Maks: Eestis — Ekr. 3.—

Välismaal — Ekr. 5.—

Address: Riga, Matisa iela 11/13 dz. 6.

Tallinn, U. Sadama t. 11-a.

Laula Jumalale auks.

1.

1. Oh päästmise jõgi, nii sügav ja lai, Sa armastusväge ja pühadust täis, Näüd maailma kõigile voolamas see. ; Oh lange mu üle ;: ja puhtaks mind tee.

2. Mul minevik tume, täis pattu ja süüd, Sest pühamat elu ma igatsen nüüd. Kuid pisarad asjata, purpuri vool, ;: Oh lange mu üle ;: sa päästa mind võid.

3. Oh armastusmeri, sa elu mul tood, Mind sageli kannud su sügavast vood. Ma jälle nüüd tulen, jään ootama sind, ;: Oh lange mu üle ;: ja puuduta mind.

4. Voog kõrgele kerkib mu jalge ees säääl. Ta kõiki võib päästa, nii kõlab ta häääl. Üsk kasvab mu hinges, et väbaks kord saan, ;: End laintesse heidan ;: mind kannavad need.

5. Oh rõõm, halleluuja! Üks eesmärk mul Et Jeesust võiks teenides klita mu keel. [eel, Ta ristist see jõgi on voolamas meil ;: Säält vabadust, väge ;: saab igatiks küll.

2.

1. Ma Kristust sõbraks võlsin ja Temas [leidsin kõik, Mille järele mu hing siin ihaldab, Ta on mu hinge ilu, kui orus liilia, Tema väe sees ma puhtalt hoitud saan, Ta pimeduses valgus ja alija raskustes, Ta abimees, vend, sõber, saatja ka.

Koor: Tema liilia all orus, Ta hele [koidutäht Minu hingele ka eluvalgus Ta.

2. Ta võitis minult koorma ja andis vaba- [dust, Kõigis kiusatustes seisab minu eest. Tal usaldan ma kõike, Tal annan ära kõik, Tema väe sees ei karda kurja ma, Kui vaenlane mul ligi, Ta kätt mul sirutab, Ja armastuses ikka hoiab mind.

3. Ma usun, et Ta ikka nüüd minu juure [jääb!

Kui ma usus ikka seda teed siin käin, Mul pole enam kartust, Ta varjab pimedas, Temalt eluleiba alati ma saan. Mu Lunastajat varsti ma au sees näha saan. Elu jõe kallastel säääl Teda näen.

3.

1. Mina tean üht maad, kus Jumal on Oma lastel' aset valmistanud, Ja see on neil kõige suurem õnn, Kes siit hädaorust sinna saanud.

Koor: Säääl on rist kadund meist, Kurbtus, vaev kõik maha jäävad, Pisarpalged ära kuivavad, Säääl kõik hinged Jeesu palet näevad.

2. Kas su hing ka ükskord sinna saab? On su süda veres puhtaks pestud? Ükski, kes siin patu sisse jääb, Ei saa taeva uksest sisse lastud.

3. Kallis armujõgi voolab veel, Mis võib hinge lumivalgeks teha, Kui sa järgest' puhastad end säääl, Siis saad viimaks taevariiki näha.

4. Önnis mõte, mis siin trööstib mind, Et ka mul on säääl üks eluase, Jeesus, igatsedes ootan sind, Tule, vii mind varsti paradisi.

Vastutav toimetaja: envoi L. Bakul. Väljaandja „Päästearmee“, Tallinnas, U. Sadama tän. 11-a.

J. & A. Paalmann'i trükk. Tallinnas, V. Karja tän. 12. 1929 a.